Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Dvornic Octavian
Dosarul nr. 2a-615/25 (2-20118064-02-2a-12022025)

D E C I Z I E

22 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier – Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, în limba de stat, apelul declarat de Senceacovici Natalia împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 5 decembrie 2024, prin care a fost respinsă acțiunea, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Senceacovici Natalia către SA „Covis", Jenenco Ghennadi, Harcenco Roman, intervenient accesoriu Senchakovych Oleh privind anularea ordinelor, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielile de judecată, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. La 24 septembrie 2020, Senceacovici Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Covis" și a lui Jenenco Ghennadi, solicitând anularea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020 și încasarea cheltuielilor de judecată.
3. În motivarea acțiunii a indicat că, persoana juridică S.A. „Covis", este o societate de tip închis având în calitate de acționari două persoane fizice: Senceacovici Natalia, care deține 30% din acțiuni și Jenenco Ghennadi care deține 70% din acțiuni.
4. Relevă că, director al societății a fost desemnat de către adunarea generală a S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, ultimul exercitând atribuțiile organului executiv al societății, în conformitate cu prevederile art. 69 alin. (4) al Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni.
5. Susține că, în perioada 2010 - 2011, Jenenco Ghennadi a plecat cu traiul permanent în SUA, iar pe perioada absenței, în calitate de director-interimar, cu atribuirea drepturilor și obligațiilor organului executiv al S.A. „Covis", cu acordul adunării generale a societății a fost numit vicedirectorul acesteia, Senchakovych Oleh. În acest sens directorul S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi la 4 iulie 2011 a emis ordinul corespunzător.
6. A indicat că, în perioada 2011 și până în prezent, Jenenco Ghennadi nu a fost prezent în R. Moldova, cu excepția unei perioade scurte de 2-3 luni la intersecția anilor 2014-2015, astfel, atribuțiile de director al S.A. „Covis" fiind exercitate de vicedirectorul acesteia, Senchakovych Oleh.

7. Relevă că, la data de 16 septembrie 2020, prin intermediul serviciului poștal în adresa lui Senchakovych Oleh au parvenit înscrisuri semnate din numele lui Jenenco Ghennadi, în calitate de director al S.A. „Covis", și anume: ordinul nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea lui Senchakovych Oleh din funcția deținută de vicedirector al SA „Covis" și ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina, cu acordarea ultimei a atribuțiilor de director al societății pe perioada absenței lui Jenenco Ghennadi.

8. Susține că, Ordinele emise de către Jenenco Ghennadi în calitate de administrator al S.A. „Covis", nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea lui Senchakovych Oleh din funcția deținută de director-adjunct al S.A. „Covis" și nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina sunt ilegale, urmare a cărui fapt urmează a fi anulate.

9. În acest sens, a invocat că actele juridice menționate nu au fost emise pe teritoriul R. Moldova, deoarece, conform celor menționate anterior, Jenenco Ghennadi era plecat din țară. Acest fapt este confirmat de procura anexată la actele transmise lui Senchakovych Oleh, din care reiese că acesta se afla, probabil, pe teritoriul SUA.Susține că actele emise de Jenenco Ghennadi în afara teritoriului R. Moldova nu au valoare juridică pe teritoriul acesteia, întrucât locul concret de emitere a acestor acte nu este cunoscut, iar ele nu au fost legalizate sau supralegalizate, conform cerințelor statului în care au fost emise.

10. Remarcă faptul că, potrivit legislației civile, valoare juridică pe teritoriul R. Moldova au doar actele juridice emise pe teritoriul acesteia, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, care însă nu se aplică în situația de față.

11. Concomitent, remarcă faptul că Ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea cet. Melnic Irina în funcția de director-adjunct al S.A. „Covis", a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni. Numirea acesteia în funcția respectivă reprezintă, în fapt, o desemnare ascunsă și voalată a acestei persoane ca director al S.A. „Covis". Aceasta deoarece directorul oficial al societății, Jenenco Ghennadi, având domiciliul permanent în SUA, nu își exercită funcțiile de director din 2011 și nu le va exercita nici în viitor. Funcțiile acestuia au fost transferate unei terțe persoane fără acordul adunării generale și fără un temei juridic în acest sens.

12. Menționează că modul în care a evoluat situația, indică ilegalitatea Ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020, prin care cet. Melnic Irina a fost numită în funcția de director-adjunct și, corespunzător, în funcția de director interimar al S.A. „Covis" pentru o perioadă nedeterminată.

13. De asemenea, din cauza comportamentului pârâtului Jenenco Ghennadi, manifestat prin numirea ascunsă și de facto, în calitate de director al S.A. „Covis", pe persoana fizică Melnic Irina, fără o hotărâre a adunării generale a societății, există riscul producerii unor prejudicii grave și ireparabile în detrimentul acționarului societății, Senceacovici Natalia.

14. Prin urmare, reclamanta solicită anularea Ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020, prin care cet. Melnic Irina a fost numită în funcția de director-adjunct, compensarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului Jenenco Ghennadi, precum și examinarea cauzei în lipsa reclamantei, în cazul neprezentării acesteia.

15. Inter alia, acțiunea este întemeiată pe art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, art. 85, 94, 98, 166-167, 174-175, 177 din Codul de procedură civilă.

16. Totodată, prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat și aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de obligarea vicedirectorului actual al S.A. „Covis” Melnic Marina de a coordona si a avea pentru toate hotărârile, deciziile și tranzacțiile adoptate, încheiate și semnate de către, în privința și cu participarea S.A. „Covis”, acordul acționarului Senceacovici Natalia.
17. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 octombrie 2020, cererea reclamantei privind asigurarea acțiunii a fost respinsă ca nejustificată. (f.d.38-40)
18. La 18 ianuarie 2021, reclamanta Senceacovici Natalia a depus, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată și de majorare a pretențiilor. (f.d.50-51)
19. Suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată depusă inițial, a menționat că ordinul nr. 2 din 29 iunie 2020, privind destituirea lui Senchakovych Oleh din funcția deținută de vicedirector al S.A. „Covis”, și ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina, cu acordarea ultimei a atribuțiilor de director al societății pe perioada absenței lui Jenenco Ghennadi, le-a contestat în instanța de judecată.
20. Relevă că, ulterior, Jenenco Ghennadi, prin intermediul aplicației VIBER, i-a expediat lui Senchakovych Oleh încă un ordin, cu nr. 6, datat 20.12.2020, privind desemnarea, în calitate de director general interimar al S.A. „Covis”, a lui Harcenco Roman.
21. Consideră ordinele emise de Jenenco Ghennadi, în calitate de administrator al S.A. „Covis”, nr. 2 din 29 iunie 2020, privind destituirea lui Senchakovych Oleh din funcția deținută de director adjunct al S.A. „Covis”, nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea în această funcție a cet. Melnic Irina, și nr. 6 din 20.12.2020, privind numirea în funcția de director general interimar al S.A. „Covis” a lui Harcenco Roman, ca fiind ilegale, motiv pentru care urmează să fie anulate.
22. Susține că actele juridice menționate nu au fost emise pe teritoriul R. Moldova, deoarece, după cum a indicat, Jenenco Ghennadi este plecat din țară, fapt confirmat potrivit procurii anexate la actele remise în adresa lui Senchakovych Oleh. Potrivit înscrisului respectiv, numitul se află, probabil, pe teritoriul SUA.
23. Consideră că actele emise de Jenenco Ghennadi în afara teritoriului R. Moldova nu au nicio valoare juridică pe teritoriul R. Moldova, fără a fi cunoscut locul concret de emitere a acestora și fără a fi legalizate sau chiar supralegalizate, în funcție de statul pe teritoriul căruia au fost emise, în modul corespunzător. Or, potrivit legislației civile, valoare juridică pe teritoriul R. Moldova o au doar actele juridice emise pe teritoriul R. Moldova, cu excepțiile prevăzute de lege, care lipsesc în cazul de față.
24. Suplimentar, a remarcat că ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020, privind numirea în funcția de director adjunct al SA „Covis” a cet. Melnic Irina, și ordinul nr. 6 din 20.12.2020, privind numirea în funcția de director general interimar al S.A. „Covis” a lui Harcenco Roman, au fost emise contrar prevederilor art. 50 alin. (4) lit. c) al Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, deoarece numirea acestor persoane în funcțiile respective nu reprezintă altceva decât o desemnare ascunsă și voalată, de facto, a numitului în calitate de director al S.A. „Covis”.
25. Menționează că Jenenco Ghennadi, fiind plecat cu domiciliul permanent în SUA, nu a exercitat din 2011 până în prezent și nu va exercita, de facto, nici în continuare, funcțiile sale

de director, transferându-le și acordându-le unor persoane terțe, fără a dispune de acordul adunării generale și fără a avea temei juridic în acest sens.

26. Prin urmare, reclamanta susține că modul în care a derulat și a evoluat situația indică ilegalitatea ordinelor contestate, acestea urmând a fi declarate nule de instanța de judecată. Corespunzător, deoarece Jenenco Ghennadi a acționat ilicit și fraudulos, urmărind scopuri meschine de deposedare a celuilalt asociat de bunuri prin intermediul persoanelor terțe interpuse, a cauzat reclamantei retrăiri, suferințe și frământări de ordin moral și psihologic, urmând a fi obligat la plata unei despăgubiri menite să atenueze suferințele cauzate.
27. Concomitent, susține că numitul Jenenco Ghennadi, fiind autorul prejudiciului, răspunde pentru fapta sa ilicită, materializată prin emiterea actelor juridice ilegale, deoarece orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.
28. Totodată, reclamanta menționează că actualul litigiu într-un anumit mod vizează și fostul vicedirector al S.A. „Covis", Senchakovych Oleh, și consideră că acesta urmează a fi atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.
29. Susține că, datorită comportamentului pârâtului Jenenco Ghennadi, pe care acesta l-a demonstrat prin numirea ascunsă și de facto, în calitate de director al S.A. „Covis", în lipsa unei hotărâri a adunării generale a societății, a unor persoane terțe, comportament ce se va solda cu prejudicii grave și iremediabile aduse acționarului societății, Senceacovici Natalia, precum și cu imposibilitatea executării și lipsa de eficiență a hotărârii judecătorești, se impune necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii, prin obligarea atât a vicedirectorului, cât și a directorului general-interimar actuali ai S.A. „Covis", Melnic Irina și Harcenco Roman, de a coordona și a obține, pentru toate hotărârile, deciziile și tranzacțiile adoptate, încheiate și semnate de către, în privința și cu participarea S.A. „Covis", acordul acționarului Senceacovici Natalia.
30. Consideră reclamanta că cerința de asigurare a acțiunii este întemeiată, după cum a fost specificat anterior, pe comportamentul administratorului de jure al S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, comportament care va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești pronunțate în actualul proces, moment care echivalează cu încălcarea art. 6 și art. 1 din Primul Protocol CEDO.
31. La fel, consideră că doar pârâtul Jenenco Ghennadi urmează a fi obligat la compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamanta Senceacovici Natalia în actualul proces.
32. De asemenea, a menționat că, având în vedere că ordinul nr. 6 din 20.12.2020 privind numirea în funcția de director general-interimar al S.A. „Covis" a lui Harcenco Roman a fost remis de Jenenco Ghennadi prin intermediul aplicației VIBER, este imposibilă autentificarea copiei acestuia.
33. Astfel, originalul ordinului va trebui prezentat în instanță de către pârâții S.A. „Covis" și/sau Jenenco Ghennadi, reclamanta Senceacovici Natalia nedispunând de acest înscris nici în original, nici în copie legalizată.

34. Prin urmare, reclamanta solicită: anularea ordinului nr. 3 din 22.07.2020 privind numirea Irinei Melnic în funcția de director adjunct al S.A. „Covis”; Anularea ordinului nr. 6 din 20.12.2020 privind numirea lui Roman Harcenco în funcția de director general-interimar al S.A. „Covis”; Încasarea de la Jenenco Ghennadi, în beneficiul Senceacovici Natalia, a prejudiciului moral în cuantum de 50.000 lei și a cheltuielilor de judecată.
35. La 5 martie 2021, reprezentantul S.A. „Covis”, avocatul Rezuș Andrei, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, a depus o referință la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.72-74).
36. **Hotărârea primei instanțe**: Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de Senceacovici Natalia către S.A. „Covis”, Jenenco Ghennadi, Harcenco Roman, intervenient accesoriu Senchakovych Oleh privind anularea ordinelor, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielile de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.
37. **Solicitarea apelantului şi motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul**
38. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 decembrie 2024, Seancovici Natalia a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 5 decembrie 2024.
39. **<u>În motivarea cererii de apel, apelantul</u>** a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în acțiune, suplimentar a mai indicat că potrivit pretențiilor din acțiunea înaintată, a solicitat, anularea, ca fiind emise contrare legii, actele juridice - ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în funcția de director-adjunct al SA „Covis” a cet. Melnic Irina și ordinul nr. 6 din 20.12.2020 privind numirea în funcția de director general-interimar al SA „Covis” a lui Harcenco Roman. Cu titlu subsecvent, s-a solicitat repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată din contul lui Jenenco Ghennadi, deoarece acesta se face vinovat de încălcările comise. Menționează că în motivarea acțiunii a fost indicat, că actele juridice respective au fost emise în afara teritoriului Republicii Moldova, fără a fi respectată procedura de autentificare/legalizare a acestui gen de acte, cu elemente de extraneitate și, în al doilea rând, că a fost încălcată procedura de numire a administratorului societății.
40. Cu referire la aflarea lui Jenenco Ghennadi în afara teritoriului Republicii Moldova și, anume, în Statele Unite ale Americii, a fost confirmat nemijlocit de reprezentantul ultimului prin referința depusă. Corespunzător, faptul emiterii ordinelor contestate în afara teritoriului Republicii Moldova este confirmat chiar de partea pârâtă. Instanța de fond, însă, contrar cadrului legal aplicabil a indicat, că emiterea acestor acte juridice în afara teritoriului Republicii Moldova nu afectează valabilitatea lor, deoarece aceste acte juridice nu sunt acte oficiale emise de autoritățile altor state și, de aceia, asupra acestora nu se răsfrâng regulile și cerințele privind legalizarea/supralegalizarea/apostilarea, deoarece nu cad sub incidența art. 1 al Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961, cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine (la care R.Molodva a aderat prin Legea nr. 42 din 02.03.2006). La fel, instanța de fond a indicat că directorul societății pe acțiuni poate exercita atribuțiile sale și de la distanță, indiferent de locul de aflare.
41. Reiterează că instanța de fond a respins în mod neîntemeiat acțiunea, reținând legalitatea actelor juridice emise de pârâtul Jenenco Ghennadi pe teritoriul SUA și ulterior prezentate și

utilizate în Republica Moldova, fără respectarea cerințelor aplicabile actelor cu element de extraneitate, aspect demonstrat prin argumentele și normele legale invocate anterior.

42. Totodată, este eronată concluzia instanței privind legalitatea actelor contestate sub aspectul desemnării administratorului societății. Astfel, ordinele nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020, prin care Melnic Irina și, respectiv, Harcenco Roman au fost desemnați în funcții de conducere ale SA „Covis", au fost emise cu încălcarea art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni. În esență, aceste desemnări au constituit o numire de facto a persoanelor respective în funcția de administrator al societății, în condițiile în care directorul oficial, Jenenco Ghennadi, stabilit permanent în SUA și care nu exercită efectiv funcția din anul 2011, le-a transmis atribuțiile fără acordul adunării generale și în lipsa unui temei juridic pentru o asemenea delegare.
43. Consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia Jenenco Ghennadi, în calitate de director al societății, ar putea dispune în mod discreționar de gestionarea acesteia, cu nesocotirea obligațiilor prevăzute de lege. Or, prin desemnarea succesivă a terților Melnic Irina și, ulterior, după decesul acesteia, a lui Harcenco Roman în funcția de director-interimar pe perioadă nedeterminată, Jenenco Ghennadi a realizat, de facto, o numire a acestora în funcția de administrator al SA „COVIS", cu eludarea procedurii legale privind desemnarea organului executiv de către adunarea generală a acționarilor, contrar art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni.
44. Susține că instanța de fond s-a limitat doar la preluarea motivului invocat de partea pârâtă în referință și, anume, că administratorul, în virtutea atribuțiilor acordate de lege, poate numi în locul său, în calitate de administrator, pe perioadă nedeterminată, persoană terță, fără a respecta cerințele impuse de lege pentru numirea administratorului deoarece, în opinia instanței, acest fapt ar constitui asigurarea activității normale a societății.
45. Consideră o asemenea abordare fiind greșită, or, numirea directorului interimar pentru o perioadă nedeterminată, fără limită, constituie, de fapt, numirea voalată a directorului, acțiune ce urmărește efectuarea acestei acțiuni cu omiterea și încălcarea procedurilor prescrise de lege pentru această acțiune, la caz, hotărârea adunării acționarilor. Cu referire la faptul decesului pârâtei Melnic Irina, faptul numit nu poate constitui temei de a nu examina pretenția privind anularea ordinului de numire a acesteia în calitate de director-adjunct, cu atribuții de director interimar. Or, faptul decesului ultimei nu înlătură nulitatea actului juridic contestat și, ca consecință, consideră că instanța de apel urmează să desființeze acest act juridic, prin anularea lui, după cum a fost solicitat în acțiune.
46. Indică că desființarea, prin anulare a actului juridic are alte consecințe și efecte juridice, decât devenirea lui caducă în rezultatul decesului persoanei, în privința căreia acest act juridic a fost emis.
47. Consideră că instanța de apel urmează să admită integral acțiunea, cu obligarea lui Jenenco Ghennadi de a repara acest prejudiciu. Cu referire la concluzia instanței de fond de a compensa cheltuielile de judecată care, precum că au fost suportate de SA „COVIS", aceasta este neîntemeiată din două considerente. În primul rând, din motiv că instanța de fond greșit a decis respingerea acțiunii și, ca consecință, greșit a concluzionat despre existența temeiurilor de compensare a cheltuielilor de judecată în folosul SA „COVIS". În al doilea rând, instanța de fond greșit a concluzionat despre întrunirea condițiilor prevăzute de art. 96

alin. (1) Cod de procedura civilă pentru a compensa cheltuielile de asistență juridică. Or, norma numită declară că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost, în primul rând, reale.

48. Astfel, instanța de fond indică în hotărâre că, cheltuielile de asistență juridică au fost demonstrate prin bonul de plată seria QL nr. 641358 din 5 martie 2021. Indică că SA „COVIS" ar fi achitat serviciile juridice acordate de avocatul care a reprezentat societatea în instanță în numerar. Faptul dat nu putea avea loc, or, legislația existentă interzice efectuarea achitărilor din partea persoanelor juridice în numerar și, corespunzător, cabinetul sau baroul avocatului nu putea accepta plata de la persoana juridică în numerar, deoarece o asemenea operațiune constituie o încălcare directă a legislației fiscale și contabile.
49. Conchide că SA „COVIS" nu a demonstrat suportarea reală a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuieli pentru asistența juridică acordată de avocat în cadrul actualului proces civil. Aceste circumstanțe demonstrează examinarea greșită, superficială și fără a intra în esență, a litigiului de instanța de fond, ceia ce demonstrează ilegalitatea hotărârii adoptate și impune necesitatea anulării acesteia.
50. Relevă că deoarece atât în instanța de fond cât și în instanța de apel a suportat cheltuieli de judecată, solicită a fi compensate din contul lui Jenenco Ghennadi, acestea fiind necesare pentru examinarea cauzei și fiind rezonabile.
51. Specifică, că se solicită repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată anume și, doar din contul lui Jenenco Ghennadi, deoarece acesta este responsabil de comiterea încălcărilor care au avut drept consecință cauzarea prejudiciului moral și suportarea cheltuielilor de judecată.
52. Solicită admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 5 decembrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Senceacovici Natalia să fie admisă integral, cu compensarea cheltuielilor de judecată suportate de Senceacovici Natalia în instanța de fond și apel.
53. **Termenul legal de declarare a apelului:**
54. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
55. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru a fost pronunțat la 05 decembrie 2024, iar cererea de apel datează din 30 decembrie 2024, Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termen legal.
56. **Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:**
57. Apelantul Senceacovici Natalia și intimații S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, Harcenco Roman, intervenient accesoriu Senchakovych Oleh nu s-au prezentat în ședința instanței de apel, deși au fost citați legal, dovada fiind anexată la materialele cauzei.
58. Drept urmare, prin prisma art. 379 alin. (2) CPC, Colegiul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților care nu s-au prezentat la proces.

Motivarea instanței de apel

59. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor

invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

60. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului**
61. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces".
62. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *„instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe".*
63. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat". (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
64. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
65. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale*. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie**

temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.

66. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.
67. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii”.
68. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată”.
69. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
70. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
71. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
72. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
73. **Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă și probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:**
74. La 24 septembrie 2020, Senceacovici Natalia a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva S.A. „Covis” și a lui Jenenco Ghennadi, solicitând anularea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020 și încasarea cheltuielilor de judecată.
75. Examinând acțiunea civilă în fond, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 decembrie 2024, prima instanță a concluzionat asupra netemeiniciei cererii de

chemare în judecată și a hotărât de a respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de Senceacovici Natalia către S.A. „Covis”, Jenenco Ghennadi, Harcenco Roman, intervenient accesoriu Senchakovych Oleh privind anularea ordinelor, încasarea prejudiciului moral și cheltuielile de judecată, se respinge ca neîntemeiată. S-a încasat de la Senceacovici Natalia în beneficiul S.A. „Covis” cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1000 (una mie) lei.

76. Colegiul civil, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
77. **Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată**
78. Conform art. 177 alin.(1), din Codul civil, persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator. Persoana juridică poate avea unul sau mai mulți administratori.
79. Potrivit art. 281 alin. (1) și (2) din Codul civil, societate pe acţiuni este societatea comercială al cărei capital social este divizat în acţiuni şi ale cărei obligaţii sînt garantate cu patrimoniul societăţii. Modul de constituire, funcționare, reorganizare și lichidare a societăților pe acțiuni este reglementat prin lege și, în completare, prin dispozițiile prezentului cod.
80. Totodată speței îi sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, în forma modificată prin Legea nr. 32 din 27.02.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 99-100 din 02.04.2020 și intrată în vigoare la 02.05.2020. Aceste dispoziții erau aplicabile la data emiterii ordinelor nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020.
81. Conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, Organele de conducere ale societăţii sînt: a) adunarea generală a acţionarilor; b) consiliul societăţii; c) organul executiv; d) comisia de cenzori.
82. Potrivit prevederilor art. 69 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, de competenţa organului executiv ţin toate chestiunile de conducere a activităţii curente a societăţii, cu excepţia chestiunilor ce ţin de competenţa adunării generale a acţionarilor sau ale consiliului societăţii. Organul executiv al societăţii asigură îndeplinirea hotărîrilor adunării generale a acţionarilor, deciziilor consiliului societăţii şi este subordonat: a) consiliului societăţii; şi b) adunării generale a acţionarilor, dacă aceasta este prevăzut de statutul societăţii. Organul executiv al societăţii poate fi colegial (comitet de conducere, direcţie) sau unipersonal (director general, director). Din organul executiv al societăţii nu pot face parte persoanele specificate la art.31 alin.(12). Persoanele deja alese (numite) vor fi revocate din funcţie.
83. În conformitate cu prevederile art. 70 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, organul executiv al societăţii funcţionează în baza legislaţiei, statutului societăţii şi regulamentului organului executiv al societăţii. Conducătorul organului executiv al societăţii este în drept, în limitele atribuţiilor sale, să acţioneze în numele societăţii fără procură, inclusiv să efectueze tranzacţii, să aprobe statele de personal, să emită ordine şi dispoziţii.

84. **În fapt,** analizând și apreciind înscrisurile administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, admisibile, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor **art. art. 117 – 122 și art. 130 Cod de procedură civilă**, **Colegiul civil constată următoarele circumstanțe de fapt:**
85. Din materialele cauzei se reține că S.A. „Covis", este o societate de tip închis având în calitate de acționari două persoane fizice, mai exact pe Senceacovici Natalia, care deține 30% din acțiuni și Jenenco Ghennadi care deține 70% din acțiuni.
86. La fel, se reține că, Jenenco Ghennadi este administratorul (directorul) S.A. „Covis", fapt ce se confirmă prin copia extrasului din registrul de stat al persoanelor juridice. (f.d.13)
87. Prin ordinul directorului general al S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, nr. 1C din 3 ianuarie 2005, în calitate de vicedirector al societății, începând cu data emiterii ordinului a fost desemnat Senchakovych Oleh. (f.d.5-6) Iar, prin ordinul directorului general al S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, nr. 3 din 22 iulie 2020, în calitate de director adjunct (vicedierector) al societății, începând cu data emiterii ordinului a fost desemnată Melnic Irina. (f.d.7, 15) Ulterior, prin ordinul directorului general al S.A. „Covis", Jenenco Ghennadi, nr. 6 din 20 decembrie 2020, în calitate de director adjunct (vicedirector) al societății, începând cu data emiterii ordinului a fost desemnat Harcenco Roman. (f.d.52)
88. Totodată, se constată că Melnic Irina a decedat la data de 5 decembrie 2020, fapt confirmat prin copia certificatului de deces seria nr. DC-IV 1865841, eliberat la 7 decembrie 2020 (f.d.102). Acest fapt relevă că Melnic Irina a decedat înainte de a fi introdusă în proces, în calitate de copârâtă, de către reclamanta Senceacovici Natalia, prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată și majorare a pretențiilor, depusă la instanța de judecată la data de 18 ianuarie 2021.
89. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta Senceacovici Natalia a solicitat instanței de judecată privind anularea ordinului nr. 3 din 22.07.2020 privind numirea Irinei Melnic în funcția de director adjunct al S.A. „Covis"; Anularea ordinului nr. 6 din 20.12.2020 privind numirea lui Roman Harcenco în funcția de director general-interimar al S.A. „Covis"; Încasarea de la Jenenco Ghennadi, în beneficiul Senceacovici Natalia, a prejudiciului moral în cuantum de 50.000 lei și a cheltuielilor de judecată.
90. **Concluziile instanței de apel**
91. Examinând argumentele invocate în cererea de apel, prin coroborare cu materialele dosarului și dispozițiile legale incidente, Colegiul civil constată că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, iar criticile apelantului nu sunt de natură să determine casarea hotărârii.
92. Cu întâietate, privitor la argumentele apelantului referitoare la faptul că ordinele nr. 3 din 22 iulie 2020 și nr. 6 din 20 decembrie 2020 ar fi fost emise de Jenenco Ghennadi în timp ce acesta se afla pe teritoriul Statelor Unite ale Americii, instanța de apel reține că prima instanță în mod corect a concluzionat că acest fapt, prin sine însuși, nu este de natură să atragă nulitatea actelor contestate.
93. Or, apelanta nu a indicat și nu a demonstrat existența unei norme imperative care să condiționeze valabilitatea actelor emise de administratorul unei societăți pe acțiuni de aflarea fizică a acestuia pe teritoriul Republicii Moldova.
94. Dimpotrivă, potrivit art. 70 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, directorul general exercită atribuțiile organului executiv și acționează în numele

societății, inclusiv prin emiterea ordinelor și dispozițiilor corespunzătoare. Legea nu instituie o limitare teritorială a exercitării acestor atribuții.

95. Prin urmare, simpla aflare a administratorului în afara teritoriului Republicii Moldova la momentul emiterii actelor nu conduce la pierderea competenței sale de a reprezenta societatea și de a adopta acte ce țin de exercitarea atribuțiilor sale. În lipsa demonstrării unui impediment legal concret privind exercitarea atribuțiilor de la distanță, argumentul apelantului nu poate fi reținut.
96. La fel, alegațiile apelantului privind necesitatea legalizării, supralegalizării sau apostilării ordinelor contestate, sunt pasibile de respins ca fiind întemeiate pe aprecierea eronată a faptelor, respectiv interpretarea eronată a Legii.
97. Astfel, în mod corect prima instanță a reținut că ordinele emise de directorul unei societăți comerciale, în exercitarea atribuțiilor sale de administrator, constituie acte interne ale persoanei juridice și nu reprezintă acte oficiale emise de autoritățile unui stat străin. Prin urmare, acestea nu intră în categoria actelor oficiale străine pentru care legislația aplicabilă instituie procedura supralegalizării sau apostilării. Faptul că înscrisurile respective au fost întocmite sau semnate de administrator în timp ce acesta se afla în străinătate nu le transformă în acte oficiale străine și nu le supune, prin acest simplu fapt, regimului juridic al actelor oficiale emise de autoritățile unui alt stat.
98. Prin urmare, instanța de apel constată că prima instanță concluzionat just, că lipsa legalizării, supralegalizării sau apostilării ordinelor nr. 3 și nr. 6, nu constituie un temei pentru anularea acestora.
99. Referitor la argumentele apelantului, care pretinde că actele juridice contestate au fost încheiate cu încălcarea art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134/1997, instanța de apel constată temeinicia concluziei primei instanțe, potrivit căreia apelantul a interpretat extensiv și eronat conținutul acestei norme.
100. Astfel, art. 50 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1134/1997 reglementează competența Adunării generale a acționarilor de a aproba deciziile referitoare la numirea, încetarea înainte de termen a împuternicirilor, stabilirea remunerației și compensațiilor, precum și tragerea la răspundere sau eliberarea de răspundere a conducătorului organului executiv al societății, dacă statutul societății nu prevede altfel.
101. Prin urmare, norma respectivă vizează conducătorul organului executiv, iar în speță acesta este directorul general Jenenco Ghennadi. Or, ordinele contestate nu au avut ca obiect numirea lui Melnic Irina sau a lui Harcenco Roman în calitatea de conducător al organului executiv prin hotărârea organului competent, ci reglementarea exercitării unor atribuții în cadrul activității executive a societății.
102. Instanța de apel reține că apelantul nu a prezentat probe suficiente din care să rezulte că, prin emiterea ordinelor contestate, Jenenco Ghennadi ar fi încetat sau transferat propria calitate de conducător al organului executiv ori că ar fi dispus modificarea structurii organului executiv cu eludarea competenței Adunării generale a acționarilor.
103. Totodată, afirmația apelantului potrivit căreia desemnarea lui Melnic Irina și, ulterior, a lui Harcenco Roman ar constitui o „numire ascunsă” în funcția de administrator reprezintă o apreciere proprie a părții, întemeiată pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate, care nu este suficientă, în lipsa unor probe pertinente, pentru a demonstra caracterul contrar legii al ordinelor contestate.
104. Faptul că persoanelor respective le-au fost atribuite anumite competențe de exercitare a activității executive a societății nu demonstrează, prin sine însuși, că acestea au dobândit

calitatea juridică de conducător al organului executiv și nici că Jenenco Ghennadi a fost lipsit de atribuțiile sale de administrator.

105. În aceeași ordine de idei, împrejurarea că Jenenco Ghennadi s-ar afla de mai mulți ani în Statele Unite ale Americii și nu ar exercita în mod nemijlocit, fizic, activitatea societății nu constituie, în sine, dovada încetării mandatului său sau a pierderii competenței legale de a acționa în numele societății. În lipsa unei hotărâri a organului competent privind încetarea mandatului său, calitatea sa de administrator nu poate fi considerată stinsă exclusiv în temeiul absenței sale fizice.
106. Instanța de apel nu poate reține nici argumentul potrivit căruia numirea lui Harcenco Roman în funcția de director general-interimar ar demonstra, retroactiv, nelegalitatea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020. Legalitatea fiecărui act juridic urmează a fi apreciată prin raportare la circumstanțele existente și normele aplicabile la momentul emiterii acestuia, iar nu exclusiv prin prisma evoluției ulterioare a raporturilor dintre părți.
107. Cu referire la argumentele apelantului privind decesul lui Melnic Irina și necesitatea anulării ordinului nr. 3, instanța de apel constată că împrejurarea respectivă nu este suficientă pentru admiterea apelului. Or, apelantul confundă consecințele încetării ulterioare a efectelor unui act juridic ca urmare a unor circumstanțe survenite, cu instituția nulității actului contestat, care se supune unui regim juridic distinct pentru constatarea unei încălcări concrete a normelor legale la momentul emiterii sale, independente de circumstanțele care au survenite ulterior (cum ar fi decesul persoanei fizice titular al actului juridic), temeiuri de nulitate care nu au fost constatate în acest proces.
108. În continuare, în ceea ce privește pretenția privind repararea prejudiciului moral, instanța de apel reține că aceasta este subsecventă pretențiilor privind anularea ordinelor și presupune existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, a legăturii cauzale dintre faptă și prejudiciu, precum și a celorlalte condiții ale răspunderii civile.
109. În conformitate cu art. 1998 alin. (1) și (2) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.
110. Colegiul notează că acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral presupune existența unei fapte ilicite imputabile pârâtului, a unui prejudiciu moral real, a legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și, după caz, a vinovăției. Invocarea unei stări generale de suferință, a vârstei înaintate sau a duratei îndelungate a litigiului nu este suficientă pentru stabilirea răspunderii civile delictuale.
111. Având în vedere că a fost constatat legalitatea ordinelor contestate, nu poate fi reținută existența unei conduite ilicite a lui Jenenco Ghennadi constând în emiterea acestora. Simpla invocare a unor suferințe, frământări și retrăiri de ordin moral nu este suficientă pentru angajarea răspunderii civile în lipsa demonstrării faptei ilicite și a legăturii cauzale dintre aceasta și prejudiciul pretins. Prin urmare, pretenția privind încasarea sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral este neîntemeiată, iar soluția primei instanțe în această parte urmează a fi menținută.
112. În ceea ce privește argumentele apelantului referitoare la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în beneficiul S.A. „Covis”, sunt pasibile de respins ca fiind vădit nefondate și neîntemeiate. Or, potrivit regulilor privind repartizarea cheltuielilor de judecată, partea care pierde procesul, la cererea părții care a avut câștig de cauză, poate fi obligată să compenseze cheltuielile suportate de partea care a avut câștig de cauză, în condițiile și

limitele prevăzute de lege.

113. În consecință, instanța de apel constată că motivele invocate de apelant reprezintă, în esență, reiterarea argumentelor expuse în fața primei instanțe, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept care să afecteze legalitatea și temeinicia hotărârii contestate.
114. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
115. În conformitate cu art. 96 Cod de procedură civilă al RM, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1/1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
116. Astfel, deoarece pârâta S.A. „Covis", care a câștigat procesul, a fost reprezentată de avocatul Rezuș Andrei (f.d.75), iar suma de 5 000,00 de lei pretinsă a fi compensată pârâtei S.A. „Covis" pentru serviciile de asistență juridică este confirmată prin bonul de plată seria QL nr. 641358 din 5 martie 2021 (a se vedea f.d.72), ținând cont de faptul că concluziile primei instanțe sunt bazate pe caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, Colegiul civil constată temeinicia încasării de la Senceacovici Natalia în beneficiul S.A. „Covis" a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 (una mie) lei. Argumentele apelantului în această privință, fiind vădit nefondate.
117. În rest, instanța de apel reține că argumentele invocate de către apelant sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii judecătorești.
118. Astfel, deoarece argumentele apelantului sunt întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate și a faptelor constatate, respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, instanța de apel consideră că circumstanțele constatate nu constituie temei de casare a hotărârii judecătorești și pronunțare a unei noi hotărâri judecătorești, motivele apelantului fiind formale în această privință. Or, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.
119. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.
120. **În concluzie,** având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat este neîntemeiat, Colegiul

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 5 decembrie 2024.

121. **Compensarea cheltuielilor de judecată în apel:** În conformitate cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă al RM, ținând cont de faptul că instanța de apel respinge apelul declarat, iar partea intimată nu a înaintat cereri proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.

122. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Senceacovici Natalia.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 5 decembrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Senceacovici Natalia către SA „Covis", Jenenco Ghennadi, Harcenco Roman, intervenient accesoriu Senchakovych Oleh privind anularea ordinelor, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielile de judecată.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.